

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XV. Iulio Fontano Neomystæ salutem, & gratulationem dignitatis
sacerdotalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

talium genere ad solos Christianos de-
quent; comparationes instituunt, non nisi
su analogico, explicandas: qui si tueri suam
veritatē volunt, viderint, quid respondeant
vatori Orbis, jugum suum suave, & onus
profitenti. Concludo has litteras, & meam
proposito argumento sententiam, dico
plerosque Catholicorum servari. Si tibi
sufficit mea assertio, majoris auctoritatis
virum nomino, Cornelium à Lapide in
7. Apocal. v. 9. Vale, & numerum Beatorum
auge, non tam timendo supremi Judicii
nam, quàm amando Patris providentiam
benignam in te curam.

XV.

JULIO MONTANO
NEOMYSTÆ

*Salutem, & gratulationem dignitatis
sacerdotalis.*

PLurimum Reverende Domine, pro
vitatione amicissima ad Sacrificium, quo
primum à te, Dominicâ die proximè im-
nente, solenni ritu peragetur, habeo grati-

amplas ; deinde gratulor etiam atque etiam
Reverentiæ tuæ dignitatem , Angelis invi-
dendam. Tametsi propter valetudinem, viæ-
que difficultatem, me præsentem sistere haud
queo , adero tamen animo , & desiderijs in
harum fructum , atque communionem pri-
mitiarum venire studebo. Quos autem am-
pliores honores consequi potuisses , & gratu-
lationem mereri exoptatiorem , quàm quia
Sacerdotio initiatus , tanquam aliquis Josue
Solem æternum , *DEUM*, inquam, *hominem*
factum, ad tua verba, non dico evocandi, sed
efficiendi , & præsentem sistendi potestatem
accepisti: quòd constitutus sis Legatus, *DEUM*
inter & hominem, ad causam omnium gra-
vissimam agendam ; quòd impertitâ tibi ab
Episcopo potestate , quemadmodum unicâ
vocalâ FIAT, Virgo Nazarena, Parens effe-
cta DEI, Divinum Infantem concepit , tu
quoque cœleste Numen prodigioso mysterio
in Ara producis, paucula verba effatus. Ad
hanc potestatem *consecrandi* accedit altera
absolvendi & ligandi : quò quid majus potest
dici , aut optari ? Claviger cœli factus es ;
Sacerdotij collatione claves accepisti , Cœ-
lum aperiendi, cœlestes thesauros depromen-
di , damnatis capite libertatem conferendi,

ex peccatoribus filios DEI, & hæredes B
 rum omnium constituendi, vindicem ad
 um maleficis intentatum, velut alter M
 aut Paulus, à reis cervicibus avertendi. Re
 Interpres DEI factus, Divinorum Ora ad
 rum Arcana explicandi, Superùm resp bu
 ad homines referendi, tibi dignitas est su
 tributa; jam medius inter Cherubinos d tu
 raphinos, aræ se circumfundentes, Il le
 tractas manibus, ponis, reponis, depo ha
 coram quo columnæ cæli contremisc ri
 duobus digitis includis eum, qui tribu ra
 pendit molem terræ. Quòd si meritò m h
 lium omnium felicissimam se Virgo M p
 credit, quia *Magna fecit ei DEUS*, dum g
cillam in Angelorum Reginam elegit, ei q m
 riam contulit, communem cum Patre at b
 Filium habendi, in præsepio collocandi a
 randi, fasciis & brachijs illigandi, ampl S
 bus stringendi, osculis dissuaviandi. Si t
 clesia quasi quodam stupore defixa, adm e
 tur Numinis divini bonitatem & clem
 tiam, dum in hymno Ambrosiano cant
Tu (ô DEUS) non horruisti Virginis utero
 quantò magis obstupescendum est, quòd in
 mensus DEUS non horreat, ad vocem Sacri
 cantis, *Divinitatem cum Humanitate* co
 ju

junctam sub *species* Evcharisticas abdere, &
 ad nutum se movendum, manibusque tra-
 ctandum permittere? O Sacerdotium, verè
Regale! Petri 1. c. 2. Reges enim supplices
 ad Aram procumbunt; Sacerdos altior Regi-
 bus, velut Legatus ac Pacificator, stans pro
 supplicantibus exorat. O dignitatis ampli-
 tudo! ô honoris sublimitas! Hujus præcel-
 lentiâ muneris Chrysostomus attonitus, in
 hanc vocem erumpit: *Quo non oportet esse pu-
 riores, tali fruente sacrificio? quo solari
 radio non splendidiores manum, carnem
 hanc dividentes? os, quod igni spiritali re-
 pletur? linguam, quæ tremendo nimis san-
 guine rubescit?* hom. 83. in Matth. Quis jam
 miretur, D. Franciscum dicere solitum, si cui
 beatorum Geniorum è cœlo delapso, & cum
 aliquo Sacerdote ambulanti occurreret, prius
 Sacerdotis manum osculaturum, deinde bea-
 to illi honorem habiturum: suo præterea
 exemplo, quanta esset Sacerdotij præstantia,
 ostendit, cum, ut inauguraretur, induci nun-
 quam potuit; atque ut, qualis puritas Sacer-
 doti esset necessaria, indicaret, in crystallina
 phiala limpidissimam aquam exhibuit, sym-
 bolum animi labis expertis, & nullo luto in-
 fecti. Unde viderint, quid agant, qui potius

impetu, quàm ratione; magis pecuniarum
quàm animarum amore; magis sui commo-
di, quàm honoris Divini studiosi, veste-
ra, mente profana, ad Sacra irrumpunt
tremenda mysteria tractant; supra *candelabrum*
positi non tam lucem & puram flamma-
mam, quàm tetrum fumum & fuliginem
spargunt; quibus illud gentilis Poëtæ Statii
meritò occinatur:

— procul hinc, procul ite nocentes,

Si cui corde nefas tacitum, si conscia diva

Mens culpæ &c. Insontes, castosque voca-

Tibi verò honorem hunc gratulandi tam
plures causas habeo, quantò paratior in-
griórque ad munus Sacerdotale accessisti. Lu-
cernam te doctrinâ virtutèque præstas, *ar-*
dentem & lucentem, qualem Servator in Jo-
anne Baptista laudavit, Joan. 5. *Lucernam*
inquam, *ardentem* ex sententia S. Bernardi
propter mentis fervorem; *lucentem*, propter
doctrinæ splendorem: nam, ut idem testatur
tantùm lucere, vanum est; tantùm ardere
parùm; ardere autem & lucere, perfectum
In hac *luce exultat* S. Mater Ecclesia, Joan. 5.
& illud psalmi 131. lætabunda decantat: *Pe-*
ravi lucernam Christo meo, non fumigantem,
non oculis, non naribus gravem; sed
clarè

clarè emicantem, & vitæ innocentiam, exemplique boni splendore alios illuminantem, atque accendentem; qui litterarum studia cum pietate sic conjunxisti, ut magnam ex utroque laudem sis consecutus. Et nisi me fallunt auguria, jam nunc præfatio, hanc Dignitatem non modò Tibi, tuæque familiæ, sed in commune Bonum, Deique ter Max. Optimi honorem ac gloriam præclarè cessuram. Supra *Candelabrum* es collocatus, & quidem *aureum*, ut auream inde charitatem in alios, velut lucem, effundas, tenebras ignorantium discutias, pedes errantium dirigas, calorem in frigidis pectoribus excites, facem ad cælum præluceas. Hæc sunt officia *Lucernæ* Evangelicæ, hæc ornamenta Sacerdotij, quæ tibi ex animo gratulor, sacrâmque *benedictionem* peto, & consecratas manus venerabundus exosculor. Vale quàm optimè, & in *Primo*, ceterisque Sacrificijs tuis meî meminisse ne omitte, pariter tuî memor in precibus, & Sacrificijs meis futurus.

